

Aerts Petrus

28/3/1648 tot 7/12/1664 (°Brugge1610? +Brugge 29/4/1683)

- Licentiaat in de Godsgeleerdheid
- 2/3/1649 Petrus Aerts kapelaan benoemd in Rumbeke (Acta 24b-148v)
- 13/3/1650 Vermaning aan het adres van Petrus Aerts, priester, pastoor van Westkerke en deservitor in Bekegem
- 29/4/1651 toestemming aan Nicolaas Aerts, pastoor van Westkerke om voor de aanstaenden ougst 1651 het inkomen van de pastorie voor zich te houden omdat hij deservitor is van Bekegem.
- 10/12/1661 Vergoeding voor Petrus Aerts, pastoor van Westkerke en deservitor in Roksem en Bekegem (55 gulden van Bekegem/ tienden/ prelaat St Amand/ salaris koster)118v-119v (Acta 29-7,7a)
- 2/3/1649 pbr Brugge-STL-commissie vicepastoris (provisionaliter) BM et SS Apostol. Petri et Pauli in kerk te Rumbeke (Acta 24bis- pg 148v)
- 4/6/1649 Pastoor in Westkerke en deserviture van Roksem
- 7/9/1669 pastoor St Walburga, maakt al heel lang moeilijkheden (Acta 33 pg 25v)
- 17/10/1679 pastoor St Walburga- rector Bogaerdeschool – collatio canonicatus cathedralis (post resignationem L Collart (Acta 37-142v) Petrus Aerts was oud-leerling en regent der Bogaerdeschool.
- 18/1/1680 kanunnik St Donaas
- 4/2/1680 kanunnik St Donaas , aangesteld als deken van Gistel
- Werd begraven in de Walburga kerk in de kapel van St Rochus. Hij schreef een testament op 24/4/1683

Hij werd vermoedelijk in het eerste kwart van de 17^e eeuw in Brugge geboren, studeerde theologie en werd licentiaat in beide rechten. In 1648 volgt hij Cornelius Timmerman op als pastoor van Westkerke en wordt meteen deservitor in Roksem en Bekegem (28/3/1648 zie Acta 24 pg 13v). Het pastoraat van Bekegem was vacant wegens het weglopen van priester Philip Schapelinck. Op dat moment was Petrus Aerts subdiaken. Hij werd benoemd in Bekegem met de toestemming van de abt van St. Amands.

Op 17 december 1664 wordt Petrus Aerts pastoor van de tweede portie van de kerk van St Kruis en St Anna in Brugge (Acta 31 pg 12r). Een paar dagen voordien kreeg hij van de toenmalige Brugse bisschop Robertus de Haynin, de toestemming om in het gehele bisdom duivels uit te drijven (12/12/1664 Acta 31-10r).

Op 12 april 1668 wordt hij pastoor van de nabijgelegen Sint Walburg kerk (Acta 32 pg 88v). Gedurende zijn pastoraat aldaar waren er voortdurend financiële moeilijkheden en betwistingen over lonen en inkomsten. Ook ruzies tussen de koster en de pastoor en tussen hem en de kerkmeesters schenen schering en inslag.

Tussen 1665 en 1667 woedde in Brugge een vreselijke pestepidemie. Gedreven door een persoonlijke devotie voor de heilige Rochus¹ stimuleerde hij de verering voor deze heilige in de St. Walburga kerk. Voor dit altaar bestelde hij het schilderij dat OLV en de pestpatronen voorstelt. Zijn wapen prijkt onderaan links op dit doek. Het schilderij werd waarschijnlijk gemaakt door de Brugse kunstschilder Jacob van Oost de Oudere (1603-1671). Hij liet ook een beeld maken van St Rochus en stelde voor om dit in de processies rond te dragen. Hierdoor zou de pestepidemie gestopt zijn. Vanaf toen droeg men het beeld mee in de processies na het celebreren van de pestmissen². In de parochie van St Walburga vertrouwde men vast dat dank zij St. Rochus de parochie was bevrijd van de pest.

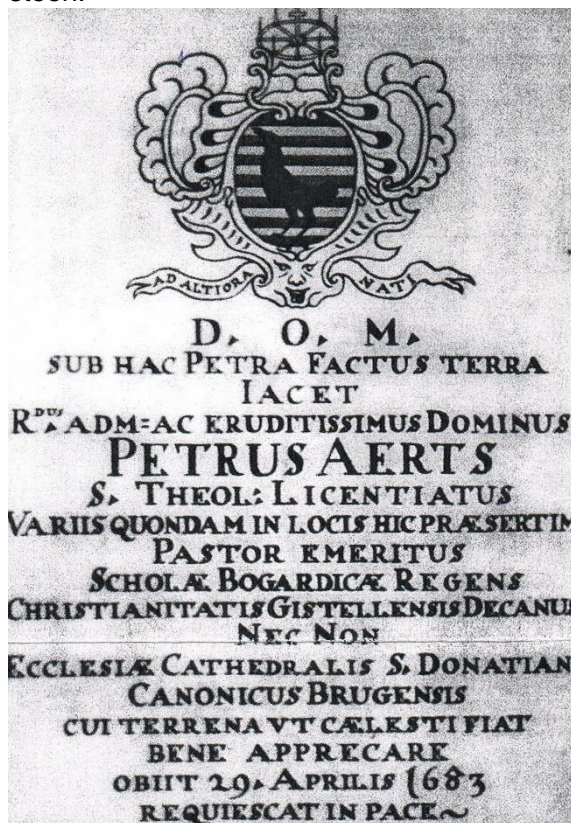
¹ Sint Rochus (1328-1360) Sint Rochus is de patroon tegen de pest en andere slechte ziekten en kwalen. Hij werd geboren in Frankrijk te Montpellier. Gedurende een epidemie van de zwarte pest, diende hij de zieken in Frankrijk en Italië. Hij kreeg zelf de ziekte en bleef van allen verlaten, uitgezonderd van de witte hazewind van Sint Gothard die hem te eten bracht. (naar "Rond de Heerd" van Gezelle jg. 1867 pg. 290.)

² Gedurende de paasweek.

Petrus Aerts deed alles wat hij kon om een stukje van de beenderen van St Rochus te bekomen. Volgens de officiële brieven die in de kerk berusten verkreeg hij deze uiteindelijk door tussenkomst van de paters Trinitarissen wonende in Douai. We geven de letterlijke beschrijving van het gebeuren door Gezelle beschreven in "Rond de Heerd" jg 1867 pg 290. " *Uit de originele brieven blijkt dat, op den 22 september 1679 de Eerweerde pater Bernard, exminister van 't convent der Trinitarissen te Arles, een handschriftelijk bewijs leverde, waarbij zekere deelkes van de gebeenderen van Sint Rochus, die in 't gezeide klooster met grooten toeloop vereerd worden, in watte gewonden, met roo zijde daarrond, en den zegel daarop van 't klooster, de echte reliquien verklaard zijn van Sint Rochus. Die reliquien gingen met dien act over in de handen van den eerweerden pater Amatus Tumerel, toen minister van 't klooster der Trinitarissen te Orival bij Nijvel in waalsch Brabant: pater Amatus Tumerel gaf, eene maand later, 23 october 1679, door tusschensprake van den hoogweerden Cancelier Heccmans van de universiteit van Duway, een deelken zijner reliquie aan doctor Nicolaus Bertrandus Derrez, welke doctor Derrez de zelfste kostelijke reliquie aan pastor Aerts overleverde, bij brieve uit Duway van den 10 april 1680. Op den 9 Oest, tegen Sint Rochus feestdag naastvolgende, wierd dat kleen, driekante brijzelken been, dat men nog vereert in Sinte Walburgkerke, van mijnen hoogweerdigsten heere Frans de Baillencourt, XI bisschop van Brugge, voor echt erkend, en van hem zelve in een zilver- en glazen zeinsel gedaan, zoo 't nu nog is, ten dezen dage.*"

Om uiteindelijk nog meer devotie tot de heilige Rochus te bekomen vroeg Petrus Aerts zelfs aan paus Innocentius XI om een broederschap te mogen stichten ter ere van Sint Rochus. De paus stemde toe met diverse aflaten inbegrepen.

Verder slaagde Petrus Aerts erin om kapel in de kerk te creëren met altaar ter ere van St Rochus. Op 7 augustus 1683 werd Petrus Aerts eerste proost gekozen van St Rochus confrerie; Kort daarna overleed hij. hij werd begraven in de gezegde kapel, voor het altaar van St Rochus, onder een witte steen.

Afbeelding van het 17^e eeuwse grafmonument³ van Petrus Aerts met de afbeelding van zijn wapen (gedwarsbalkt met zeven balken van keel en goud, het geheel beladen met een vogel (arend?) van sabel).

³ Deze afbeelding komt uit een achttiende-eeuws handschrift in de stedelijke Openbare bibliotheek van Brugge (hs 455) (bron Ons Heem jg. 56 nr. 4-2003)